

עין משפט
גר מצוה

א ב מ יי מ
 כלום ה' י
 קמ לאון רפנ טושע יד
 קי שם א :
יב ג מיי פ'ג מהל' נ'ת
 הלכ :
יד ד מיי פ'ג מהל' כלום
 ה"א קמ לאון רפנ
 טושע יד א' רלח קפי
 א :
יד ה מיי פ'ג מהל' נ'ת
 הלכ ה קמ עקין ט
 טושע א'ת סימן ט קפי
 ב :
טז ו מיי ש' ופ'ג מהל'
 כלום א'ת עקין ט
 טושע ש'ס קפי

תוספות ישנים

וְיִשְׁלַח ה' מִצִּיּוֹן כֶּסֶד וְחַסְדֵּי
מִיָּד ה' הִיגְדֵנוּ כִּי
מִתְחַלְּשִׁים הָיוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל
קִיּוּמָן יִשְׂרָאֵל רִחֲמֵךְ
דָּמָה חֲתָנִיךְ אֶפְרַיִם
כִּי לֹא יִזְכֹּר אֶת־עֲוֹנוֹתֶיךָ
כִּמְתָּ בְּלֹא שׂוֹם הַחַיִּים
וְיֵם דָּלָה בְּרִים לִי; וְאִי
בְּתָה רִחֲמֵנָה לֹא תִגְלֹם.
כִּי בִּצְרוּתָהּ דָּלָה עָלֶיךָ
כִּי הִשְׁתַּקֵּךְ נָלֵךְ לָלֶךְ
דָּחַף לִפְתָּחָהּ דִּלְמָתִי יִשְׁרָאֵל
כִּי־יִזְכֹּר קִרְאָה לָלֶךְ
תִּגְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל; מִצִּיּוֹן יִשְׁלַח
חֲזָקָה דָּלָה יִשְׁלַח לֹא יִזְכֹּר
חֲזָקָה דָּלָה לֹא יִזְכֹּר
מִצִּיּוֹן יִשְׁלַח אֶל־חֲלָה
תִּגְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל לֹא תִגְלֹם
שִׁמְשֵׁם וְאִזְלוּ לִמְלֹךְ
לֹא עֵלָה; וּבִשְׁמֵשׁ כִּרְחֹף
תִּגְלֹם מִצְרָאִי. יִשְׁלַח יִשְׁמֵר
וְתִכְסֶּינָה בְּכֵסֶּם שְׂמֹר
דָּלָה עֵלֶיךָ בְּכָדוּ
אִזְמֹר אֶל־כִּי־מָנָה; רִחֲמֵנָה
עֲמִרְחָה אֶל־יִצְחָק שִׁמְחָה
עֵלֶיךָ דָּחַף לֹא יִזְכֹּר
כִּי הַסִּיּוֹס נִזְכֹּר בְּכֹסֶם
אֶל־חֲנֹף הַסִּיּוֹס; שִׁמְחֵנָה
אֶל־חֲנֹף הַסִּיּוֹס עֵלֶיךָ
עֲלִימָם בְּרִים וְשִׁמְחֵנָה
לִדְמָה יִשְׁמֵשׁ (חֲתָנִיךְ)
אִזְמֹר וְשִׁמְחֵנָה אִזְמֹר
הַסִּיּוֹס יִשְׁלַח חֲזָקָה
שִׁמְשֵׁם יִזְכֹּר אֶל־עֵלָה
יִשְׁלַח יִשְׁמֵר יִשְׁמֵר יִשְׁמֵר
בְּכָדוּ הַסִּיּוֹס בְּכָדוּ
בְּכָדוּ בְּכָדוּ אֶל־חֵת
שִׁמְשֵׁם וְשִׁמְחֵנָה
בְּדִגְדֵּנָה חֲתָנִיךְ חֲתָנִיךְ
(חֲתָנִיךְ) לֹא יִשְׁמֵשׁ אֶת־
אִזְמֹר לִדְמָה חֲתָנִיךְ
שִׁמְשֵׁם כְּעֹבֵר וְיִצְחָק
וְיִשְׁלַח ה' מִצִּיּוֹן כֶּסֶד וְחַסְדֵּי
מִיָּד ה' הִיגְדֵנוּ כִּי

[illegible]

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

מכרי כתיב ובגד בלאים וגו' ההוא קרא גדילים לא מצינו
לאימורו ולמיומרו מכדי כתיב פרשה מצינו למאי הילכתא
כמביה דמילי אשטריקן כדררשנין לקמן (דף ה:) גדילים ארבעה
ודרשין כע נה ד' כפופות ולא כע ג' וה' כסותן ולא של אחרים אשר
חכמה בה א' סרט לבסות סומא

ולמעט שאין מכסה רוצו:
אבל לבישה כל תרי מיני אסר

מינה היא דלוקר וכלדז שיהא שוע
טויו וזנו ויילי דלשעטנו משמענו
פערזונות: **אם** בן 'לשחוק קרא
ביניה ודחירי שעטנו שקעטנו בהקרא'
וה' **בפ'** בהם מדליקין (שם ס: וס)
קאמז רב פסא קף כל זמר ופסחים
דקאמז רבי ישמעאל קאמז קלאים
וקאמז הסם דהא דרב פסא בדומא
היא דכלאים זמר ופסחים בזהיר
כמב בזה ומאי קושא והא אליעזר
הא כל לאטויי זמר ופסחים דקאמז
ספק וי"ל דנבטקנה דנפאק
הפגאה לרזקן משעטנו לר' ישמעאל
ומי חסיון מהתם ומו לא אליעזר
אף כל לאטויי זמר ופסחים דכלאים:
ותנא דבי ר' ישמעאל ובי' וז"ל
כלל תנא דבי ר' ישמעאל

נמי יוכל לדקדק בדגדים משמע
בגדים לנשותיו אמר רחמנא עבד
לכו תכלת אלמא בנגדי פשטן נמי
שרי תכלת וכו' דה"ל דללו אכולו
אמר רחמנא דליעבד תכלת השתא
נמי נימא דלזמר דוקא אמר רחמנא
דליעבד תכלת ולא אפשטים וי"ל
דדאי לא ללו תנא דבי רבי ישמעאל
ד(א) בשאר מיני אמר רחמנא
דליעבד תכלת ולא אפשטים אבל
תנא דבי רבי ישמעאל דכל בגדים
לזמר אפשטים דלחורוייהו קאי
דלפי' נימא צעלתא דבגד היו
לזמר או פשטים הכא בגדיהם כבד
השמע תרי: ואמר רחמנא
עבד דהו תבא' וא"ל ויזית משמע
מחל דשרי ללאם אביית נימא
דעבד לכו תכלת בלא שוע טווי
וי"ל דחטי ציזית בעינן שיהא שוע
טווי וכו' דדריש כפרי פטיל תכלת
טווי ושוור ודריש שוע בצנינן וכל
הסג לן מחלתא וחסג צנינן שלחן
היו נמי שוע טווי וגם נחין פירוש
שזורים כמו שפ' ר"ת לקמן י"ז: ד"ה
עד) נח שזורים היינו שזורים כסוף
הטילת שזורים הנחת ציזית כדלמרינא
בריש המנא פטילין (פ"ז: י"ז) ודלמא
אדעתא דשיפתא דגלגלמא עייפיניהו
אכל קשיא דלחטי נימא דלמר רחמנא
לעבד לכו תכלת בלא קשיא דלא
לכו ללאם דמכר מפיה אחת

חיבור וזמנאות (דף לט.) דקדק דקדק
לכו חבלה בענין דהוי כללס דלי דוקא פ
אלא דהוי צענין דהוי כללס אמר חבלה
וחבלת עמרי רוא. לא הוי חבלה
דהוי אמר ופשמס ליעביד חבלה שהוא
מדרש ביהמ חבלי עמרי. וליכא
הצוביס מין אחד הוא חבלה
אמר ופשמס והסמא עביד אי כל חבלה
הסם אמר ופשמס עביד ליכא חבל
ליכא ליה דרבא וקסור דרבא ממס ק
ליכא רבא. ליכא חבלה דמהכח
גמ' דהכח לא ריכוי אלא ופס
במה מדליקן (ג' ט) קלמר הס"ה
דהכא כ"ג בר ינחם דהסם דקא אר
שי ופשמס לכו אמר שי בפשמס

ש"מ לאפנוי וגבי ציצית גמי איבעית אימא
משום דמוכת ואיבעית אימא משום דמופנה
איבעית אימא משום דמוכה דא"כ לכתביה
רחמנא גבי פרשת ציצית למאי הלכתא
כתביה הכא איבעית אימא משום דמופנה
מכדי כתב ויבגד כלאים שעטנז לא יעלה
עליך :לכתב תלכש שעטנז ל"ל ש"מ לאפנוי
גמי מצרך צריכי דאי כתב רחמנא לא יעלה
עליך הוה אמינא כל דרך העלאה אסר
רחמנא ואפילו מוכרי כסות כתב רחמנא
לא תלכש שעטנז ד'דומיא דלבישה דאית
ביה הנאה ואי כתב רחמנא לא תלכש ה"א
דוקא לבישה דנפיש הנייתה אבל העלאה
לא יכתב רחמנא לא יעלה עליך א"כ לכתוב
רחמנא לא תלכש שעטנז צמר ופשתים
למה לי מכדי כתב ובגד כלאים שעטנז לא
יעלה עליך ⁶ותנא דבי רבי ישמעאל הואיל
ונאמרו בתורה סתם בגדים ופרט לך הכתוב
באחד מהן צמר ופשתים :אף כל צמר ופשתים
צמר ופשתים דכתב רחמנא ל"ל ש"מ לאפנוי
ואכתי איצטרך סד"א העלאה היא דלא
נפיש הנאתה אבל לבישה דנפיש הנייתה
כל תרי מיני אסר רחמנא יכתב רחמנא
צמר ופשתים א"כ לשחוק קרא מיניה ותיתי
שעטנז שעטנז מהעלאה ותנא דבי ר' ישמעאל
טעמא דכתב רחמנא צמר ופשתים הא לאו
הכי כלאים בציצית ה"א דאסר רחמנא
והכתוב יועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם
ותנא דבי רבי ישמעאל כל בגדים צמר
ופשתים הם ואמר רחמנא עביד ליה תכלת
ותכלת עמרא הוא וממאי תכלת עמרא
הוא מדרש כיתנא תכלת עמרא הוא
איצטרך סד"א דרבא ⁷דרבא רמי כתיב
הכנף מין כנף וכתוב צמר ופשתים הא כיצד
הצמר ופשתים פוטרין בין במינן בין שלא
במינן :שאר מינן במינן פוטרין שלא במינן
אין פוטרין והא תנא דבי רבי ישמעאל לית
ליה דרבא איצטרך סד"א כי דיוקא דרבא
הכנף מין כנף וה"ק רחמנא עביד ליה צמר
לצמר ופשתים לפשתים וכי עבדת צמר
לצמר צבעיה אבל צמר לפשתים ופשתים
לצמר לא כתב רחמנא צמר ופשתים
דאפילו צמר לפשתים ופשתים לצמר

ליווין דאורייתא מדשרי רחמנא בללאם בלזית ושמעתי נש
בללאם א"כ לעמוק קרמ מיהוד ומוחלר רחמנא עבד לכו
לעבד קרמ חלל ולא שמעין להו מהכא מדי א חוקי חכמה
קרמ דבין אלו חכמה ובין אלו עמלר יכול לדקדק חכמה
או כינא או עמלר שאין בנדי כיונה אלל ויפשמין
למיומר חכמה ומי כינא אלל כעו הוא חכמה וארמנ
א חילק בלא אלל כעו: **סלקא** דערר חכמה כדבר
גמור ופשמין אלל כלומר כדיוק דרש א"כ קרש ופשמ
חלל דבר הכי לא קאי אנדיס אלל אהכנן מין כנף והו
הי יכול להקשות והא רבא נהר דחכין גמור ופשמ
ורבה שאר גדיס כשחשון ב' בנה מוליקין (שם ב' ו)
גמר אפשמין ופשמין אצטר: משמע הכא חכמה דני
רבי רבא מהויא וסבר דאין כל למחוי שרין וסבר ש
כל לאחוי ציות א"כ הו ללא כרנא: **דאפילו** גמר
דלמור במנחות אף על גב דאפסר במיני דקאמר הכא

מסורת הש"ס

(א) שבת דף כ"י: מנחות ד'
 לט"ז (ב) שבת דף כ"ז: מיר
 דף נח. מנחות ד' לט"ז
 (ג) [דברים כב.] (ד) [שמות
 כח.] ה"ל לזרית וע'
 במנחות מב.]

תורה אור השלם

1. את חקתי תשמרו
בהתקן לא תרביע
כלאים שדרך לא תורע
כלאים ובגד כלאים
שעטנו לא יעלה עליך.
ויקרא יי יי
2. לא תלבש שעטנו
צמר ופשתים יחדיו;
דברים כב יא
3. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו
להם ציצת על כנפי
בגדיהם לזרות ונתנו
על ציצת הכהן פתיל
תכלת;
במזרח טו לה

גליון הש"ס

תוס' ד"ה והא תנא דמי
דמי ב' דהבנה לא
דיברא הוא. פין חמא דף
על פ"ב מדיח ולימא
עמרא:

הגהות הב"ח

(א) תוֹב ד"ה ותנא וכו'
ה"ל דאשאר מיני' למר
ר' חמנא:

מוסף רש"י

[illegible]